

stemmes ud af Finansloven, saa dukker den øjeblikkelig op igen som et særligt Lovforslag, ere vi paa dette Tidspunkt ikke saa ivrige for at gøre det; thi hvis der dukker et særligt Lovforslag op om, at den sidste Trediedel af Kultolden skal kunne opkræves indtil 1917, vil det saare let blive saaledes, at Landstinget vil hæfte yderligere indirekte Beskatningsforslag paa dette." Det var ikke noget, det ærede Medlem fra Ringsted greb ud af Luften, men det laa i Højres Politik, thi Højres Politik var den Gang Bebudelsen af, at det maatte ønske Ændringer i Toldloven. Vi havde den Gang Opmærksomheden henvendt paa denne reelle Fære, at et særligt Kultoldforslag kunde give Anledning til en Politik fra Højres Side, som medførte forøget indirekte Beskatning. Vi vidste, at Regeringspartiets Styrke overfor et Krav fra Højre ikke er meget imponerende. Det ærede Medlem og hans Parti havde Opmærksomheden henvendt paa noget andet. Jeg skal ikke sige, om dette andet var mindre værdifuldt end det, vi hæftede vor Opmærksomhed paa, men naar den højtærede Finansminister har bebudet, at i samme Øjeblik Anmærkningen er gaaet ud, have vi det særlige Kultoldlovsforslag, er Beviset ført for, at vi den Gang saa rigtigt, og for, at vor Stilling den Gang var rigtig, idet vi ikke vilde hjælpe Højre til at fremkalde en saadan Situation. Nu foreligger Finanslovsforslaget for os til endelig Afstemning, og det ærede Medlem forudsaa selvfølgelig ganske rigtigt, at vi ikke vilde stemme for at sætte Anmærkningen ind. Det vidste han allerede deraf, at der ikke foreligger noget Ændringsforslag i saa Henseende. Det siger sig selv, at vi ved den endelige Afstemning ville stemme for Finanslovsforslaget, som vi altid have gjort.

Det er urigtigt, naar den højtærede Finansminister siger, at jeg fandt mig stødt over hans Bemærkninger om, at han vilde betragte en rigeligere Indgang af Indtægterne som et Moment i sine Skatte-lovsforslag. Paa ingen Maade, det kunde selvfølgelig aldeles ikke støde mig, at han fremsatte den Betragtning. Nej, men jeg fandt den karakteristisk og betegnende for hans Politik; og hvad han senere har fremført, har i ingen Henseende forandret min Opfattelse af, at denne Bemærkning er i høj Grad karakteriserende for hans Politik. Thi ved tredie Behandling af Skattelovene her i Folketinget vidste man fuldt vel, at Indtægterne vilde gaa rigeligere ind, og hvis man havde taget dette med i Betragtning som et Moment i Skattelovene, burde

det dog i denne Del af Rigsdagen, der staar som Repræsentant for Skatteyderne, have ført til en ønskelig Begrænsning af Skattelovene.

Nu siger den højtærede Minister, at vi komme til at drøfte Skattelovene i et Fællesudvalg. Ja, men hvorledes komme vi til at drøfte dem? Vi komme til at drøfte dem saaledes, at Landstinget kommer til at staa som det Ting, der kræver mindre Skat udskreven, end Folketinget har bevilget. Det er i Sandhed en mig uforklarlig Folketingspolitik at kræve større Skatter udskrevne, end Statens Udgifter nødvendiggøre, og saa lade Landstinget sætte det for Befolkningen ønskelige Krav igennem. Vi møde i Fællesudvalget paa en overordentlig uheldig Maade, netop som Følge af den Politik, den højtærede Finansminister altid fører, ikke at tage Hensyn til de Indvendinger mod hans Forslag, der gøres her i Folketinget, men først at tage Hensyn til Indvendinger, i det Øjeblik de gøres af det andet Ting.

Finansministeren (N. Neergaard):

Det er fuldkommen uberettiget af det ærede Medlem (Rode) at sige, at jeg ikke vil tage Hensyn til Indvendinger, som fremkomme her i Tinget. Skattelovforslagenes Behandling vise i rigeligt Maal — og det er ogsaa anerkendt i dette Ting —, at jeg i meget høj Grad har taget Hensyn til Indvendinger og Ønsker, der ere fremsatte i dette Ting, derunder til Ønsker, som ere fremsatte af den radikale og socialdemokratiske Gruppe. Hvorvidt det maatte vise sig, at der behøves noget mindre, at Indtægterne ere gaaede saa rigeligt ind, og at Udgifterne ikke ere stegne saa stærkt, at der kunde blive Mulighed for at nøjes med noget færre Indtægter end oprindeligt anslaaet, er det umuligt at sige i dette Øjeblik. Hvis det viser sig muligt at nøjes med færre Indtægter, vil det ske, ikke fordi det ærede Medlem og hans Parti have ønsket det, ikke fordi Landstinget ønsker det, men fordi alle ønske det, og først og fremmest, fordi Regeringen ønsker det. Det er overhovedet en ganske fantastisk Betragtning, der er fremført af det ærede Medlem, at nogen som helst Regering skulde kunne ønske at kræve større Statsindtægter og større Skatter, end det maa anses nødvendigt for Landets Skyld. Er der nogen, der kommer til at føle Ubehagelighederne ved store Skattepaalæg, er det vel først og fremmest Regeringen, er der nogen, der er interesseret i at gøre disse Paalæg saa smaa og lempelige som